

Uzasadnienie
do uchwały Nr L/329/2023 Rady Miasta Stoczek Łukowski
z dnia 22 czerwca 2023 roku w sprawie nadania pośmiertnie Tytułu
Honorowy Obywatel Miasta Stoczek Łukowski Konstantemu Wietrakowi

Konstanty Wietrak urodził się 14 stycznia 1917 r. we wsi Gózd w rodzinie rzemieślnika wiejskiego.

W 1933 r. mając 16 lat przeprowadził się do Stoczka Łukowskiego, gdzie rozpoczął naukę w trzyletniej szkole wieczorowej.

W 1934 roku zapisał się do organizacji wojskowej „Strzelec”, która skupiała najlepszą młodzież Stoczka Łukowskiego oraz dużo starszej inteligencji.

W lipcu 1939 r. dostał kartę powołania do wojska. Jego jednostka pancerna do której dostał przydział na początku stacjonowała w Brześciu.

11 września 1939 r. jednostka była już w Łucku, potem jednostka przemieszczała się pieszo do Włodzimierza Wołyńskiego.

21 września 1939 r. Konstanty Wietrak został wzięty do niewoli sowieckiej we Włodzimierzu Wołyńskim.

Razem z 10 tys. pojmany pieszo szedł trzy dni (75 km) do Łucka, gdzie wszystkich załadowano do wagonów towarowych i przewieziono 30 km za granicę wsi Szepietówka. W Szepietówce po dokonaniu selekcji wśród pojmany, sowieci załadowali ponownie jeńców do wagonów towarowych i wywieziono ich, w tym Konstantego Wietraka, do obozu w Zaporozżu nad Dniestrem. Przebywał w tym miejscu, w ciężkich warunkach do 1 maja 1940 r.

Następnie został przewieziony wagonami towarowymi (14 dni jazdy) na północ, a następnie był transportowany wraz z innymi jeńcami barkami rzeką Ob, później Wyczegdą dalej na północ. Transport barkami trwał tydzień.

Po dopłynięciu do celu jeńcy szli kilkanaście kilometrów do obozu stacjonarnego, gdzie Konstanty Wietrak pracował w ciężkich warunkach przy budowie linii kolejowej od Katlasu do Birszy.

Na początku października 1940 r. przyszły mrozy sięgające -45°C . Wielu nie przetrwało tego czasu. Tak pracował w niewoli sowieckiej w obozie do sierpnia 1941 r.

W wyniku napaści Niemiec na ZSRR, na podstawie rozkazu Gen. Sikorskiego rozpoczęło się tworzenie Armii Polskiej na Wschodzie. Dowódcą armii został Gen. Władysław Anders. Rozpoczęło się wstępne szkolenie wojskowe, które trwało do stycznia 1942 r. (wszystko przy temperaturach -35°C).

W styczniu 1942 r. jednostkę Konstantego Wietraka, broń pańcerną, załadowano do pociągu do Kirgistanu. Na początku kwietnia 1942 r. pociągiem został

przewieziony do portu Krasnowock nad Morzem Kaspijskim, a następnie okrętem do portu Pahlevi w Iranie. Z Pahlevi przewieziony został do Teheranu, a następnie do Basry w Zatoce Perskiej.

Z Basry w Zatoce Perskiej całą jednostkę załadowano na statek i po 18 dniach podróży jednostka przez Kanał Sueski do Portu Saidu, a stamtąd został przewieziony w okolice Kairu w Egipcie.

Po wyparciu Niemców spod Aleksandrii, Konstany Wietrak i jego jednostka został przewieziony do Palestyny w okolicach Gazy gdzie ponownie rozpoczęto szkolenie. Po pewnym czasie jednostkę przerzucono do Iraku gdzie szkolenie odbywało się już na sprzęcie brytyjskim, a następnie już na docelowym amerykańskim czołgu typu Sherman.

Pod koniec 1943 r. cała jednostka została przetransportowana do Aleksandrii w Egipcie, a na początku 1944 r. bezpośrednio statkami towarowymi wraz ze sprzętem bojowym do Włoch w Europie.

Konstany Wietrak był żołnierzem 2 Brygady Dywizji Pancerniej 6 Pułku Czołgów Brygady Dywizji: Dzieci Lwowskich.

Dywizja ta używała czołgi typu Sherman, którego Konstany Wietrak był kierowcą.

Konstany Wietrak w kampanii włoskiej walczył między innymi pod Monte Cassino, Piedimonte, Loretto, Doliną Padu, Bolonią.

Pod Loretto został bardzo ciężko ranny. W szpitalu przebywał 3 miesiące. Później dalej walczył, a jego szlak bojowy zakończył się w Bolonii.

Nadane odznaczenia wojskowe:

1) Odznaczenia Brytyjskie:

- Gwiazda za wojnę 1939 – 1945
- Gwiazda Afryki
- Gwiazda Italii

a także

- Krzyż Monte Casino
- Krzyż Walecznych
- Medal Wojskowy „Polska swemu Obrońcy”
- Medal za udział w Wojnie Obronnej 1939 r.

Do czerwca 1946 r. Konstany Wietrak stacjonował we Włoszech, potem jego jednostka została przewieziona do Wielkiej Brytanii. Tu żołnierze musieli zdecydować, czy chcą wrócić do Polski, czy zostać w Anglii. Konstany Wietrak zdecydował, że wróci do ojczyzny. W listopadzie 1946 r. został odesłany do obozu przejściowego w Szkocji. 5 stycznia 1947 r. przyłynął do Gdańska, a 7 stycznia 1947 r. był już w Stoczku Łukowskim.

OKRES PO WOJNIE

Po powrocie do Polski, do Stoczka Łukowskiego podjął pracę jako kierowca w betoniarni. Później przez wiele lat pracował w Przedsiębiorstwie Rozbudowy Kolei jako kierowca.

W 1968 r. rozpoczął pracę jako kierowca w Ochotniczej Straży Pożarnej w Stoczku Łukowskim.

W latach 70-tych pełnił funkcję Komendanta Ochotniczej Straży Pożarnej w Stoczku Łukowskim, a w 1979 r. po przejściu szkolenia na komendantów gminnych w Komendzie Wojewódzkiej w Siedlcach pełnił funkcję Komendanta Gminnego.

Za swoją działalność w OSP został uhonorowany m.in.:

- Złotym Medalem Zasługi dla Pożarnictwa,
- Medalem za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej w woj. siedleckim,
- Odznaka V-stopnia Komendanta Gminnego.

Odznaczony został też:

- Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski
- Odznaką za Zasługi dla Województwa Siedleckiego.

Spółecznie opiekował się też drużyną piłkarską klubu sportowego „Dwernicki” Stoczek Łukowski – pełniąc funkcję trenera. W tym okresie drużyna odnosiła swoje największe sukcesy grając na szczeblu IV ligi.

Odznaczony:

- Srebrną Odznaką LZS,
- Złotą Odznaką OZPN Siedlce

a także:

- Krzyżem Zasługi dla ZHP.

Konstanty Wietrak był zawsze oddany swojej ojczyźnie i swojemu środowisku w Stoczku Łukowskim.

Konstanty Wietrak zmarł w wieku 73 lat, 2 marca 1990 r., i został pochowany w rodzinnym grobowcu na cmentarzu w Stoczku Łukowskim.

Rada Miasta, nadając pośmiertnie tytuł Honorowego Obywatela Miasta, wyraża podziękowanie i wdzięczność za wszelką działalność na rzecz naszego Miasta.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA
Krzysztof Szczępańczyk